

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 1980-1981

26 JANUARI 1981

Voorstel van wet betreffende de nietigverklaring van scheidsrechterlijke uitspraken(Ingediend door de heer Storme c.s.)

TOELICHTING

Het onderhavige voorstel van wet heeft tot doel de vorderingen tot nietigverklaring uit te sluiten voor die scheidsrechterlijke uitspraken welke in België werden gedaan doch geen betrekking hebben op natuurlijke personen die van Belgische nationaliteit zijn of in België verblijf houden, noch op rechtspersonen die de Belgische nationaliteit bezitten of ten minste een succursale of enige bedrijfszetel in ons land hebben. Zodoende zou ons land zich afstemmen op de wetgevende hervorming die op 4 april 1979 in Groot-Brittannië werd doorgevoerd (*Arbitration Act 1979*). Deze bepaalt onder meer dat het recht van beroep voor de *High Court* niet kan worden uitgeoefend tegen internationale uitspraken.

Voor België wordt een analoge hervorming voorgesteld, met de bedoeling om van ons land, in navolging van landen als Groot-Brittannië en Zwitserland, een belangrijke zetel van internationale arbitrage te maken. Dit komt des te wenselijker over, daar ons land nu reeds een aantal internationale instellingen en vennootschappen herbergt, zodat de voorgestelde wijziging de bevoorrechte situatie van ons land alleen maar kan verstevigen.

In feite leidt het voorstel tot de uitsluiting van de gerechtelijke controle op de scheidsrechterlijke uitspraken waarmee ons land volstrekt niets te maken heeft en die tegen

R. A 11974**SENAT DE BELGIQUE**

SESSION DE 1980-1981

26 JANVIER 1981

Proposition de loi relative à l'annulation des sentences arbitrales(Déposée par M. Storme et consorts)

DEVELOPPEMENTS

La présente proposition de loi vise à exclure les recours en annulation contre les sentences arbitrales rendues en Belgique, mais ne concernant ni des personnes physiques ayant la nationalité belge ou une résidence en Belgique, ni des personnes morales ayant soit la nationalité belge, soit tout au moins une succursale ou un siège quelconque d'opération dans notre pays. Notre législation s'alignerait ainsi sur la réforme intervenue le 4 avril 1979 dans la loi britannique (*Arbitration Act 1979*). Celle-ci prévoit notamment que le droit d'appel devant la *High Court* ne peut être exercé à l'encontre de sentences internationales.

Nous proposons une réforme analogue pour la Belgique, en vue de faire de notre pays, à l'instar d'Etats comme la Grande-Bretagne et la Suisse, un siège important des arbitrages internationaux. Cela paraît d'autant plus souhaitable que nous avons déjà chez nous un certain nombre d'institutions et de sociétés internationales, de sorte que la modification proposée ne peut que renforcer la situation privilégiée de notre pays.

En fait, la proposition aboutit à exclure le contrôle judiciaire des sentences arbitrales qui ne concernent en rien notre pays, car ce contrôle est souvent utilisé aujourd'hui à des

R. A 11974

woordig vaak wordt aangewend louter om de procedure te vertragen, aangezien de tenuitvoerlegging van de uitspraak in het buitenland gebeurt. Het komt dan ook normaal voor dat eventuele bezwaren tegen de uitspraak eveneens in het buitenland en bij de vordering tot uitvoerbaarverklaring worden geformuleerd.

Daarentegen moeten de mogelijkheden tot nietigverklaring van een uitspraak volledig blijven bestaan zodra de Belgische belangen op een of andere manier erbij betrokken zijn, zelfs al gaat het om een natuurlijke of rechtspersoon die de Belgische nationaliteit niet bezit maar die door zijn verblijf of dank zij een bedrijfszetel met ons land een band heeft.

Het voorgestelde is niet strijdig met de bepalingen van de eenvormige wet van Straatsburg. Het raakt immers niet aan de regels van deze wet, maar alleen aan de bevoegdheid van de Belgische rechtbanken, een probleem waarmee het Verdrag niets te maken heeft.

M. STORME.

**

VOORSTEL VAN WET

ARTIKEL 1

Artikel 1717 van het Gerechtelijk Wetboek wordt aangevuld met een nr. 4, luidende :

«De Belgische rechtbanken kunnen van een vordering tot nietigverklaring slechts kennis nemen wanneer ten minste een partij bij het geschil waarover een scheidsrechterlijke uitspraak werd gedaan, een natuurlijke persoon van Belgische nationaliteit is, of een natuurlijk persoon met verblijfplaats in België, of een rechtspersoon die in België werd opgericht of er een succursale of enige bedrijfszetel heeft. »

ART. 2

Deze wet is slechts toepasselijk op de scheidsrechterlijke uitspraken die na de inwerkingtreding ervan zijn gedaan.

M. STORME.
L. LINDEMANS.
S. MOUREAUX.
P. GOOSSENS.

fins purement dilatoires, la sentence devant être exécutée à l'étranger. Il paraît donc normal que les objections éventuelles à la sentence soient également formulées à l'étranger et à l'occasion de la demande d'exequatur.

En revanche, les possibilités d'annulation d'une sentence doivent demeurer entières, dès lors que les intérêts belges sont concernés d'une manière ou l'autre, même s'il s'agit d'une personne physique ou morale n'ayant pas la nationalité belge mais ayant un lien avec notre pays du fait de sa résidence ou de son siège d'opération.

Notre proposition n'est pas contraire aux dispositions de la loi uniforme de Strasbourg. En effet, elle ne touche pas aux règles de cette loi, mais uniquement à la compétence des tribunaux belges, problème tout à fait étranger à la Convention.

**

PROPOSITION DE LOI

ARTICLE 1er

L'article 1717 du Code judiciaire est complété par un point 4, libellé comme suit:

«Les tribunaux belges ne peuvent connaître d'une demande en annulation que lorsqu'au moins une partie au différend tranché par la sentence arbitrale est soit une personne physique ayant la nationalité belge ou une résidence en Belgique, soit une personne morale constituée en Belgique ou y ayant une succursale ou un siège quelconque d'opération. »

ART. 2

La présente loi n'est applicable qu'aux sentences arbitrales rendues après son entrée en vigueur.